

*Γλακουσάκη Όλγα - Πλευράκης Μάριος
Μουρτζάκη Χαρά - Παπιδάκη Ιωάννα*

ΜΥΘΟΙ ΛΑΩΝ

ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ ΚΑΙ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Υπεύθυνοι καθηγητές:
Ιωάννης Κοπιδάκης - Φανή Φουντουλάκη

Κεφάλαια:

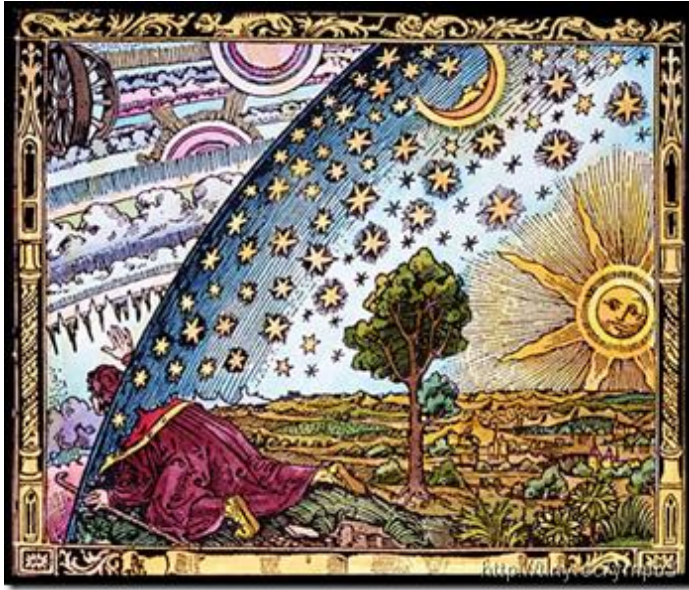
- **Σκανδιναβική Μυθολογία** (Μάριος Πλευράκης)
- **Μυθολογία των Αυστραλών Αβοριγίνων** (Όλγα Γλακουσάκη)
- **Ινδική μυθολογία** (Όλγα Γλακουσάκη)
- **Αιγυπτιακή μυθολογία** (Μάριος Πλευράκης)
- **Ελληνική μυθολογία** (Χαρά Μουρτζάκη - Ιωάννα Παπιδάκη)
- **Ιαπωνική μυθολογία** (Χαρά Μουρτζάκη - Ιωάννα Παπιδάκη)
- **Κινεζική μυθολογία** (Χαρά Μουρτζάκη - Ιωάννα Παπιδάκη)

Πρόλογος

Φέτος στο μάθημα της ερευνητικής εργασίας (project) ασχοληθήκαμε με το θέμα: «Ο άνθρωπος εξερευνά το σύμπαν». Αυτήν την μεγάλη ενότητα την χωρίσαμε σε υποενότητες και αφού διαιρέθηκε η τάξη σε ομάδες, η κάθε ομάδα ανέλαβε να κάνει έρευνα πάνω στην υποενότητα της αρεσκείας της. Από την πρώτη στιγμή που ανακοινώθηκαν οι υποενότητες, επιλέξαμε τους μύθους διαφόρων λαών σχετικά με το ξεκίνημα του σύμπαντος και τη δομή του.

Επιλέξαμε αυτό το θέμα διότι δε θέλαμε να μελετήσουμε μόνο τις σύγχρονες θεωρίες περί σύμπαντος αλλά να ερευνήσουμε την άποψη πολλών λαών πάνω στο θέμα αυτό. Το αποτέλεσμα που προέκυψε είναι να κατανοήσουμε βαθύτερα την ιδιοσυγκρασία κάθε λαού.

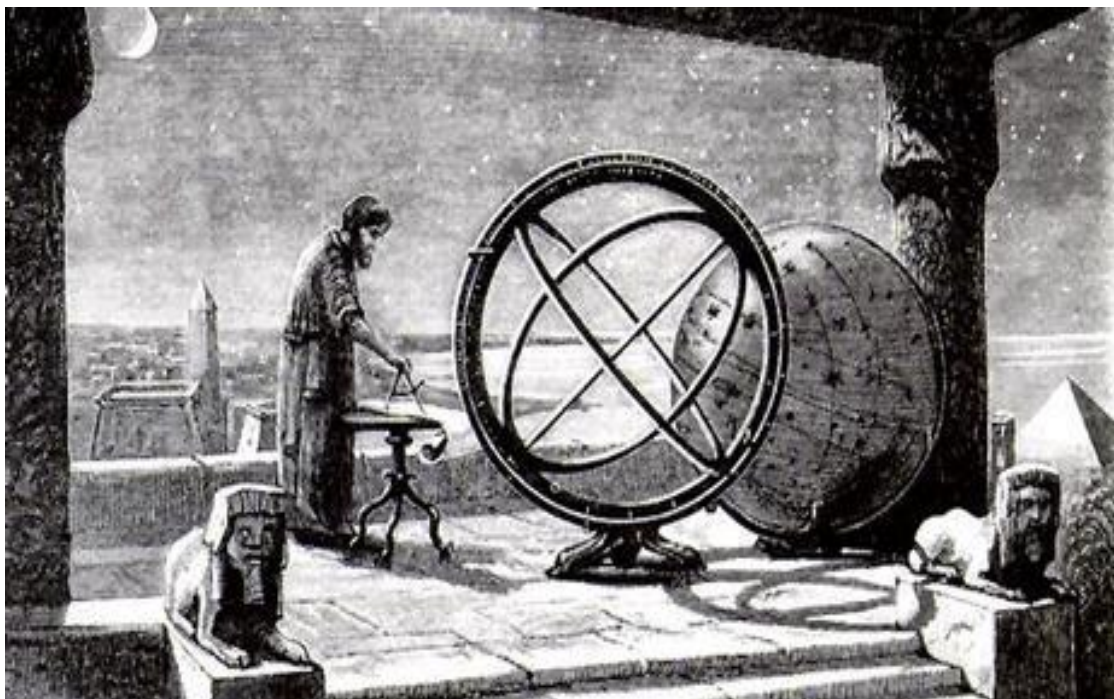
Μέσα από τη έρευνα που κάναμε σε θεωρίες που είχαν εφτά λαοί όσον αφορά την αφετηρία του κόσμου, διαπιστώσαμε κάτι κοινό. Μπορεί οι μύθοι να διαφέρουν πολύ από λαό σε λαό, όμως αυτό που τους συνδέει άμεσα είναι η ανάγκη του ανθρώπου να εξηγήσει ό,τι βλέπει γύρω του. Σε όλες τις περιπτώσεις ο άνθρωπος προσπαθεί να αιτιολογήσει με μύθους την σημασία της ύπαρξης του σε αυτόν τον κόσμο καθώς και το ξεκίνημά του.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Έχετε αναρωτηθεί ποτέ πώς δημιουργήθηκε το σύμπαν και ο κόσμος; Από πού προήλθε η ζωή στον πλανήτη μας;

Εδώ και αιώνες η ανθρωπότητα προσπαθεί να εξηγήσει την ίδια της την ύπαρξη. Η αδυναμία των ανθρώπου να κατανοήσει και ερμηνεύσει τα διάφορα φυσικά φαινόμενα που συνέβαιναν γύρω του, οδήγησε στη δημιουργία ποικίλων μύθων που προσπαθούσαν να εξηγήσουν τη δημιουργία του κόσμου.

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΑΥΣΤΡΑΛΩΝ ΑΒΟΡΙΓΙΝΩΝ

Οι λαοί της Αυστραλίας πίστευαν πως ο Ήλιος ήταν το μάτι του ουρανού και ότι ο ουρανός έπλασε το Σύμπαν και το ανθρώπινο είδος αλλά και τη γη με μία του πνοή.

Στην αρχαία Αυστραλία, οι κάτοικοι της μιλούσαν για τον Ονειροχρόνο, ο οποίος ήταν αφήγηση για έναν κόσμο με αρχή αλλά χωρίς τέλος και για αιώνια μυθικά όντα μη θνητά τα οποία έχουν την ικανότητα να μεταμορφωθούν σε τμήματα τοπίων.

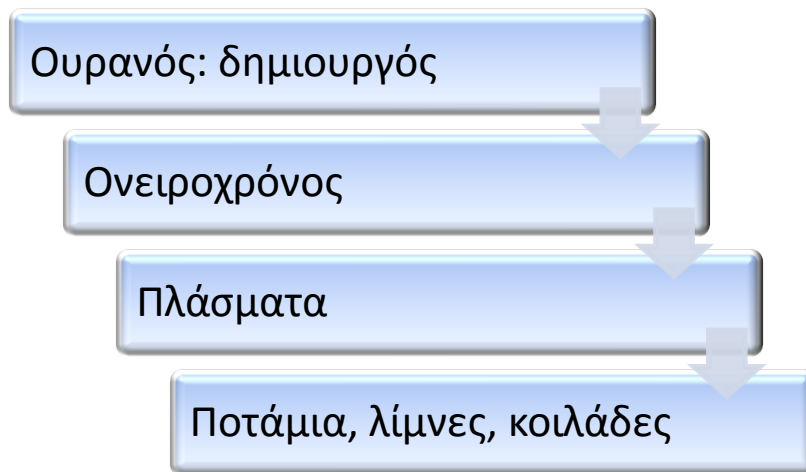
Ο Ονειροχρόνος δημιούργησε τα ερμαφρόδιτα, τα θηλαστικά και τα ερπετά μαζί, τα οποία καθώς ταξίδευαν

στη χώρα δημιούργησαν τους λόφους, τις κοιλάδες, τα ποτάμια.

Σύμφωνα με τους Αυστραλούς Αβορίγινες μία φάλαινα βγήκε από τη θάλασσα με μορφή ανθρώπου και δίδαξε τις ιερές τελετές, την οποία όμως σκότωσαν στη συνέχεια οι

κάτοικοι λόγω της απληστίας της.

Στην αρχή η γη ήταν μια γυμνή πεδιάδα. Κάτω από αυτή κοιμόντουσαν οι προαιώνιοι πρόγονοι, ο Ήλιος, το φεγγάρι και τα αστέρια. Όταν ξύπνησαν οι πρόγονοι από την αιωνιότητα βγήκαν στη γη με τη μορφή ζώου ή ανθρώπου.

Οι Ουνγκαμπίκουλα ήταν δύο όντα που δημιουργήθηκαν από το τίποτα, οι οποίοι βρήκαν μισοφτιαγμένους ανθρώπους από ζώα ή φυτά. Παίρνοντας δύο μεγάλα πέτρινα μαχαίρια τελειοποίησαν τους ανθρώπους και χάραξαν πάνω τους τις λεπτομέρειες του σώματος. Τέλος, γύρισαν στον αιώνιο ύπνο τους, αφήνοντας πίσω τους τα ιερά ίχνη της παρουσίας τους (πέτρα, νερόλακκος, δέντρο).

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΣΚΑΝΔΙΝΑΒΩΝ

Η ιστορία για τη δημιουργία του σύμπαντος αλλά και των σκανδιναβικών θεών βρίσκονται στα ιερά κείμενα που ονομάζονται Έντα (Έντα: μία από τις σπουδαιότερες θεότητες αυτής της μυθολογίας).

- **Δημιουργία του κόσμου**

Εν αρχή στο κόσμο ήταν το χάος. Στα νότια δημιουργήθηκε το καυτό βασίλειο του Μούσπελ και στα βόρεια το παγωμένο βασίλειο του Νιφλχαιμ. Η φωτιά και ο πάγος παίζοντας στο κενό μαλάκωσαν τον αέρα, λιώνοντας Έτσι τους πάγους. Με αυτόν τον τρόπο δημιουργήθηκε ο κακός γίγαντας Υμέρ. Καθώς κοιμόταν, ιδρώσε και

- Ένας άντρας ξεπρόβαλε από την αριστερή μασχάλη μαζί με μια γυναίκα.
- Ένας άλλος άντρας βγήκε από τα πόδια του.

Αυτοί ήταν οι πρώτοι παγωμένοι γίγαντες.

Μετά από αυτό από τους πάγους γεννήθηκε η αγελάδα Ωδάμπα, η οποία έθρεψε με το γάλα της το γίγαντα Υμέρ.

Η αγελάδα Ωδάμβα τρεφόταν αποκλειστικά με πάγο, γλύφοντας τον και παρήγαγε τέσσερα ποτάμια γάλα που έρρεαν από τους τέσσερις μαστούς της. Μία ημέρα γλύφοντας πάγο κατάφερε να ανακαλύψει τα μαλλιά ενός κεφαλιού. Μέχρι το τέλος της δεύτερης μέρας είχε βρει ολόκληρο το κεφάλι και μέχρι να τελειώσει η τρίτη ημέρα ολόκληρο το σώμα. Τον έλεγαν Μπούρι.

Ο γιος του Μπούρι, ο Μπορ, παντρεύτηκε τη Μπέστλα, οι οποίοι έκαναν τρεις γιους: τον Οντίν, τον Βίλι και τον Βε που μισούσαν τον παγωμένο γίγαντα και κάποτε τον έσφαξαν.

Με τον θάνατο του, οι τρεις τους αξιοποίησαν το σώμα του για να φτιάξουν τη γη. Συγκεκριμένα:

- i. η σάρκα του γίγαντα έγινε η γη
- ii. τα θρυμματισμένα κόκκαλα και τα δόντια του έγιναν ποτάμια και λίμνες
- iii. το κρανίο έγινε ο ουρανός
- iv. το μυαλό του έγινε σύννεφα
- v. το αίμα του (αιμάτινος ποταμός που έπνιξε σχεδόν όλους τους γίγαντες) περιέζωσε τη στεριά

Έπειτα έβαλαν τέσσερις νάνους να φυλάνε τα κρατούν το κρανίο από τέσσερα σημεία και με σπίθες από το Μούσπελ έπλασαν τον ήλιο, το φεγγάρι και τα αστέρια.

- **Η μορφή του κόσμου**

Ο ωκεανός περιβάλλει τη γη σύμφωνα με τους Σκανδιναβούς. Γύρω από τον ωκεανό βρίσκεται το φίδι της Μιδγκάρδης, που είναι τόσο μεγάλο ώστε δαγκώνει την ουρά του, περικυκλώνοντας τη γη. Το Νιφλχάιμ είναι χώρα των νεκρών και το εξουσιάζει η Χελ. Τέλος, υπάρχει το δέντρο της ζωής, μία φλαμουριά που έχει μία ρίζα:

- στο Νιφλχάιμ, το βασίλειο των νεκρών
- στην Ασγκάρδη, το βασίλειο των θεών, όπου μένουν και οι Νόρνες (τρεις γριές που καθορίζουν τη μοίρα των ανθρώπων)
- στο Γιέτουνχάιμ, τη χώρα των γιγάντων.

- **Η δημιουργία των ανθρώπων**

Περπατώντας στην ακροθαλασσιά οι τρεις τους συνάντησαν δύο κούτσουρα. Ο Οντίν τα ζωντάνεψε, δημιουργώντας έναν άντρα (Ασκ) και μία γυναίκα (Έμπλα). Ο Βίλι του έδωσε επίσης μυαλό και ο Βε ακοή και όραση.

- 1 • Χάος
- 2 • Υμερ και Ωδάμβρα
- 3 • Γίγαντες
- 4 • Οντίν, Βίλι και Βε
- 5 • Κοσμογονία και άνθρωποι

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΙΝΔΙΑΣ

Στην αρχαία Ινδική μυθολογία υπάρχει ο ανώτερος θεός ο Πράτζαπατι, μια αιώνια θεότητα που προϋπήρχε όλων. Αυτός ξεκίνησε τη διαδικασία δημιουργίας του κόσμου αφού έφερε στη ζωή τον Βράχμα, τον θεό της δημιουργίας. Σε μεταγενέστερους μύθους αυτοί οι δύο συγχωνεύονται.

Ο Πρατζαπάτι ενώ διαλογιζόταν εμφανίστηκε στον αφαλό του ο σπόρος ενός λωτού. Από τον σπόρο φύτρωσε το φυτό του λωτού και καθώς μεγάλωνε λουζόταν με λαμπερό φως. Απ' αυτόν τον λωτό και το φως γύρω του γεννήθηκε ο Βράχμα. Το φως σκορπίστηκε πάνω στον κόσμο και ενώθηκε με τον Βράχμα. Έτσι, έγινε η ουσία όλων των πραγμάτων και η εσωτερική τους δύναμη. Ο Βράχμα έγινε ουσία του χρόνου (1 ημέρα = 4320 εκατομμύρια ανθρώπινα έτη). Αφού περάσουν τα εκατομμύρια χρόνια ο κύκλος της δημιουργίας ξεκινάει από την αρχή και γίνεται η αφετηρία μιας νέας εποχής για τον κόσμο.

Ινδικοί μύθοι για τη δημιουργία του κόσμου:

- i. Ένας θεός ξυλουργός κατασκευάζει τον κόσμο κι όλα όσα περιέχει.
- ii. Στην αρχή ο Βράχμα κοιτάζε το σύμπαν το οποίο ήταν άμορφο και περιστρεφόμενο χάος. Ενώ διαλογιζόταν ο

- κόσμος άρχισε να σχηματίζεται. Μέσα από το χάος άρχισε να προβάλλεται η τάξη. Ο δημιουργός όμως πως
- iii. δε γνώριζε πως θα ήταν το σύμπαν και η άγνοια του μετατράπηκε σε ένα σκοτεινό όν, το οποίο το έριξε μακριά με απογοήτευση. Το όν αυτό έγινε η **Νύχτα**. Πολλοί υποστηρίζουν πως ο Βράχμα συνέχισε να διαλογίζεται και παρήγαγε μια σειρά από άλλα όντα, τα **αστέρια** και τους **θεούς** και έπειτα γέννησε μία πολύ όμορφη κόρη, την **Αυγή**.
- iv. Μόλις ο Βράχμα είδε την Αυγή, γοητεύτηκε και άρχισε να τη φλερτάρει. Εκείνη όμως μεταμορφώθηκε σε ελάφι. Ο Βράχμα δεν πτοήθηκε και μεταμορφώθηκε σε αρσενικό ελάφι. Η κόρη όμως δεν τον άφησε και πάλι να ζευγαρώσει μαζί της και εκείνος έριξε το σπέρμα του στο χώμα από το οποίο δημιουργήθηκαν ο πρώτος άντρας και η πρώτη γυναίκα.
- v. Σε μιαν άλλην εκδοχή το ζευγάρι εν τέλει ενώθηκε ξανά και ξανά αλλάζοντας μορφή κάθε φορά. Έτσι, έγιναν τα πρώτα είδη κάθε ζωικού είδους στον πλανήτη.

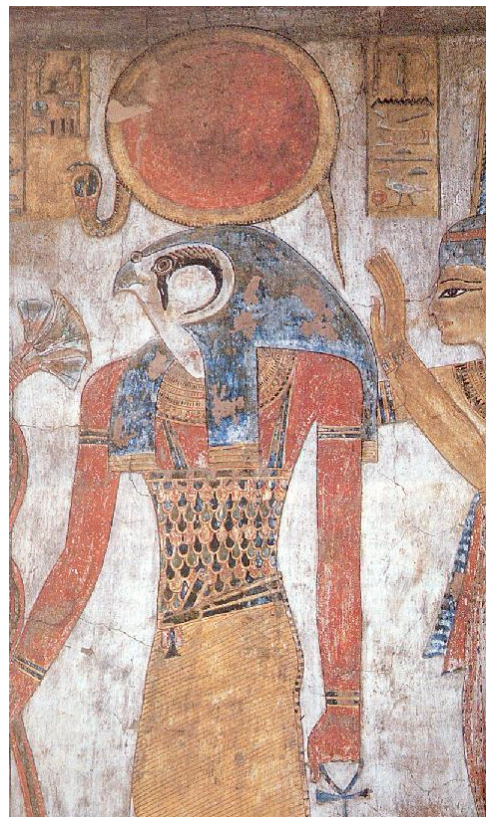

Ένας θεϊκός κύκνος ήταν το όχημα του Βράχμα. Ο κύκνος είχε τη μαγική ικανότητα να ξεχωρίζει το γάλα από το νερό όταν αναμειγνύονταν. Όπως τον κύκνο, έτσι κι ο άνθρωπος πρέπει να βλέπει το καλό και το κακό να «ανακατεύονται» και να μάθει να τα ξεχωρίζει κρατώντας τα χρήσιμα και απορρίπτοντας τα άχρηστα.

Στην αρχή ο Βράχμα είχε ένα κεφάλι. Τα υπόλοιπα δύο τα απέκτησε όταν δημιουργήθηκε από αυτόν η γυναίκα ώστε να τη βλέπει αριστερά, δεξιά και πίσω.

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Στην αρχή, υπήρχε το χάος. Μέσα σε αυτό οι θεοί και τα πράγματα βρίσκονταν σε εμβρυακή μορφή. Ο Ρα, ο οποίος ήταν το απόλυτο ον, γέννησε τον εαυτό του. Ο Ρα δημιούργησε τους υπολοίπους θεούς με τη μέθοδο της αυτογονιμοποίησης. Σαν έφτυσε δηλαδή, δημιουργήθηκε ο Σου, ο οποίος ήταν ο αέρας και η Τεφνούτ, η οποία ήταν η υγρασία. Ο Σου και η Τεφνούτ ενώθηκαν και δημιουργήθηκαν ο Γκεμπ, ο θεός της γης και η Νουτ, η θεά του ουρανού.

Έπειτα διαχώρισε το νερό από τη γη, δημιουγώντας ένα μεγάλο νησί και εκεί έπλασε τα βουνά, τον ουρανό, τα ζώα, τελειοποίησε τη μορφή της γης και γέννησε από τα δάκρυα του τους ανθρώπους.

Η μέρα και η νύχτα

Κάθε πρωί ο Ρα διασχίζει με τη βάρκα του (Σεκτέτ), ως θεός του Ήλιου, τον ουρανό. Όταν φτάσει η νύχτα τον καταπίνει η Νουτ και το πρωί γεννιέται από αυτήν ξανά.

Ο Ρα κάθε βράδυ, παλεύει με τον Άπωφη, ένα μεγάλο φίδι που γεννήθηκε από το σάλιο της μεγάλης μητέρας. Πάντα νικάει. Αν καταφέρει ο Άπωφης να καταβροχθίσει τον Ρα τότε θα έρθει το τέλος του κόσμου. Τότε όλα θα χαθούν και ο Ρα θα ξαναγεννηθεί.

Έκλειψη της σελήνης

Οι αρχαίοι Αιγύπτιοι πίστευαν πως ένα μεγάλο αγριογούρουνο έτρωγε κάθε δεκαπέντε μέρες τη σελήνη με αργό ρυθμό για περίπου δύο εβδομάδες. Όταν όμως πείναγε πάρα πολύ, δημιουργούσε εκλείψεις τρώνοντας ολόκληρο το φεγγάρι.

Το σύμπαν

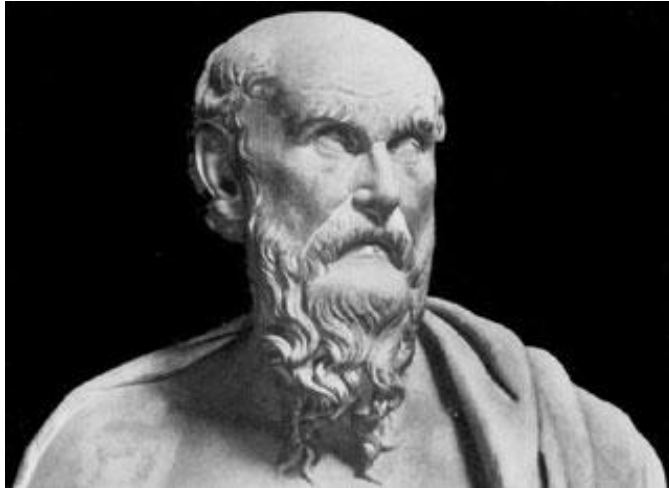
Κατά τους αρχαίους Αιγύπτιους το σύμπαν ήταν ένα μεγάλο ορθογώνιο κουτί, το οποίο ως πάτωμα είχε τη Γη. Ως οροφή φαντάζονταν είτε το επιμηκυμένο σώμα της θεάς Νουτ (της οποίας το πρόσωπο ήταν πάντοτε στραμμένο στην Ανατολή) και τα άκρα της ως στύλους του στερεώματος, είτε μία αγελάδα, που τα άκρα της βρίσκονταν στις άκρες της Γης.

Γύρω από το «κουτί» του Σύμπαντος έρρεε ένα μεγάλο ποτάμι, όπου ο Ρα έκανε κάθε μέρα τη διαδρομή του.

Μυθολογία στην Αρχαία Ελλάδα

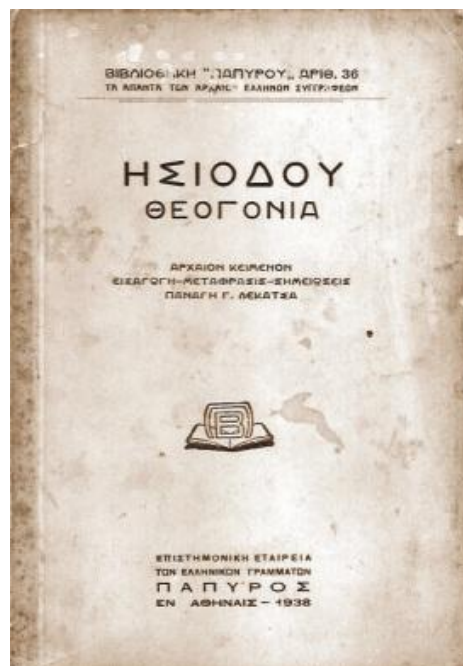
Η «ΘΕΟΓΟΝΙΑ» ΤΟΥ ΗΣΙΟΔΟΥ

Ο Ησίοδος στο έργο του «Θεογονία» (740π.Χ.) περιγράφει την δημιουργία του κόσμου ως εξής:

Αρχικά υπήρχε μονάχα το Χάος. Από αυτό προήλθε η Γη που αποτελούσε τη στεριά και τη θάλασσα, και ο Ουρανός που αποτελούσε τον ήλιο, το φεγγάρι και τα αστέρια.

Με την ένωση της Γης και του Ουρανού γεννήθηκαν οι Τιτάνες. Από αυτούς, το δυνατότερο παιδί, ο Κρόνος, νίκησε τον Ουρανό και έγινε αυτός κυρίαρχος του κόσμου. Παντρεύτηκε τη Ρέα και γέννησαν τον Ποσειδώνα, τον Πλούτωνα, την Ήρα, τη Δήμητρα, την Εστία και τον Δία. Ο Κρόνος από φόβο μην χάσει την εξουσία από τα παιδιά του τα κατάπινε. Όταν όμως γεννήθηκε ο Δίας, η Ήρα τον ξεγέλασε δίνοντας του να καταπιεί μια πέτρα και έκρυψε το Δία σε μια σπηλιά στην Κρήτη. Ο Δίας μεγάλος πια, νικάει τον Κρόνο και απελευθερώνει τα αδέρφια του – θεούς. Μαζί με αυτούς πολεμάει τους Τιτάνες και στη συνέχεια τους Γίγαντες τους οποίους και νικά. Ο Δίας τελικά γίνεται ο κυρίαρχος θεός. Μαζί με τα αδέρφια του και τα υπόλοιπα παιδιά που απέκτησε (Αθηνά, Άρης, Ήφαιστος, Απόλλων, Άρτεμη, Ερμής), κατοικούν στο βουνό των θεών, τον Όλυμπο, και από εκεί κυβερνούν τους ανθρώπους.

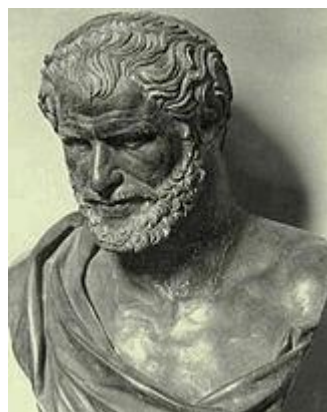

ΤΙ ΛΕΝΕ ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑ

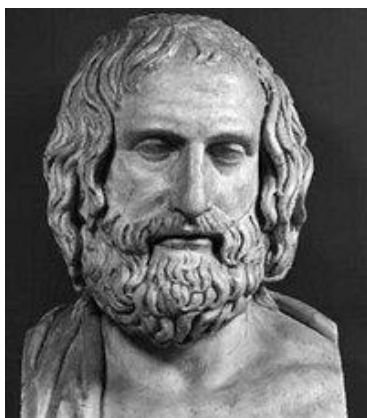
- ✓ **Ηράκλειτος** (540-480 π.Χ.): Ο κόσμος για τον Ηράκλειτο δεν είναι αποτέλεσμα δημιουργίας ή γένεσης, αλλά προϋπάρχει προαιώνια και περιγράφεται ως ζωντανή φωτιά, η οποία εναλλάξ δυναμώνει και εξασθενεί, χωρίς ποτέ να σβήνει εντελώς. Το αείζων πυρ διανύει μια κυκλική τροχιά κατά την οποία μεταλλάσσεται σε θάλασσα, κατόπιν σε γη, για να ακολουθήσει η αντίστροφη διαδικασία μεταλλαγής της γης σε θάλασσα και της θάλασσας σε φωτιά.
- ✓ **Αναξίμενης** (585-528 π.Χ.): Αναζήτησε την αρχή του κόσμου στον αέρα, τον οποίο όρισε ως μοναδική και άπειρη αρχή. Ο αέρας είναι ποσοτικά άπειρος και αυτό τον καθιστά ανεξάντλητη πηγή του γίνεσθαι
- ✓ **Θαλής** (624-546 π.Χ.): Στην κοσμολογία του φιλόσοφου σημαντικό ρόλο παίζει το νερό (ύδωρ). Του αποδίδονται δύο κοσμολογικές απόψεις:
 - Η Γη έχει τη μορφή ενός κυκλικού δίσκου που στηρίζεται στο νερό.
 - Το νερό είναι η αρχή των πάντων
- ✓ **Αναξίμανδρος** (610-547 π.Χ.): Ο Αναξίμανδρος, εξήγησε την δημιουργία του κόσμου εκκινώντας από το άπειρο. Από το άπειρο ξεχώρισε μια φλόγα και ο νεφελώδης αέρας. Στον πυρήνα του νεφελώματος συμπυκνώθηκε η Γη, ενώ φλόγα έζωνε τον αέρα. Κατόπιν η πύρινη σφαίρα εξερράγη και διαλύθηκε σε κύκλους τυλιγμένους από νεφελώδη αέρα. Οι κύκλοι απλώθηκαν και σχημάτισαν τα ουράνια σώματα. Ο Αναξίμανδρος θεωρεί πως τα άστρα είναι συμπυκνώσεις αερίων και πυρός, που δημιουργήθηκαν από περιδινήσεις. Τελευταίο στάδιο της κοσμογονίας του φιλόσοφου, είναι η αποξήρανση τμημάτων της Γης υπό την επίδραση του Ήλιου. Ό,τι απέμεινε από αυτή την αρχική αποξήρανση διαμόρφωσε τη θάλασσα.

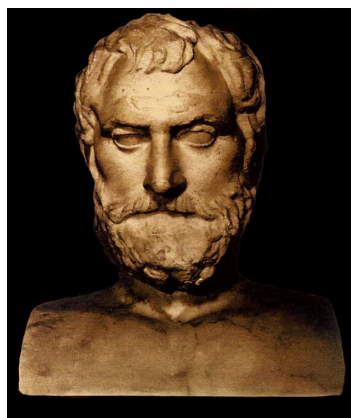
Σύμφωνα με την αρχαιότερη παράδοση που μας αφηγείται ο Όμηρος, πατέρας των θεών ήταν ο Ωκεανός, που περικύκλωνε ολόκληρο το σύμπαν. Από το σμίξιμό του με τη σύζυγό του Τηθύ προήλθαν όλοι οι υπόλοιποι θεοί. Ο Ωκεανός παρουσιάζεται από τον Όμηρο σαν ένας ηλικιωμένος, ασπρομάλλης γέροντας, με γλυκό χαμόγελο, ήσυχος, που ποτέ δεν παίρνει μέρος στους καβγάδες των θεών και κατοικεί μακριά από τη γη και τον Όλυμπο.

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ

ΑΝΑΞΙΜΕΝΗΣ

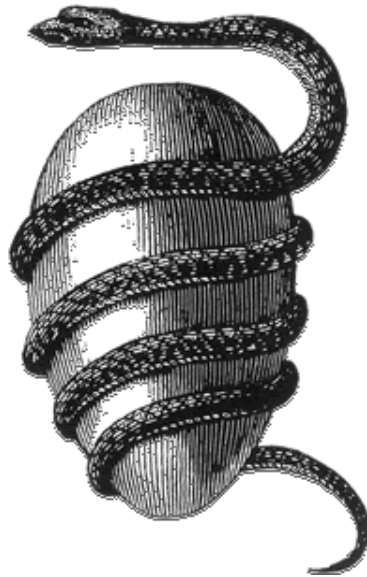
ΘΑΛΗΣ

ΑΝΑΞΙΜΑΝΔΡΟΣ

ΤΟ ΚΟΣΜΙΚΟ ΑΥΓΟ

Στην αρχή δεν υπήρχε τίποτα, παρά μόνο το χάος . Τελικά από το πουθενά εμφανίστηκε μία δημιουργική δύναμη. Κάποιοι λένε πως αυτή η δύναμη ήταν η Γαία, η Μητέρα Γη. Άλλοι λένε πως ήταν μία θεά ονόματι Ευρυνόμη . Είτε η Γαία είτε η Ευρυνόμη γέννησε ένα μεγάλο αυγό, από το οποίο προέκυψαν ο Ουρανός, τα Όρη (βουνά), ο Πόντος(η θάλασσα) κτλ.

Η θεά Ευρυνόμη γονιμοποιήθηκε από τον άνεμο με μορφή φιδιού. Η ίδια είχε τη μορφή περιστεριού έτσι ώστε να γεννήσει το Αυγό.

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΑΤΛΑΝΤΑ

Ο Άτλας ήταν η μυθική μορφή που κρατούσε στους ώμους του το θόλο του Ουρανού πάνω από τη Γη. Ήταν γιος Τιτάνα ή Τιτάνας ο ίδιος, ενώ μπορεί να ήταν και ο αρχηγός των Τιτάνων, κατά μία εκδοχή. Πατέρας του ήταν ο Ιαπετός ή ο Ουρανός ή ο Αιθέρας ή ο Ποσειδώνας. Μητέρα του ήταν η Ωκεανίδα Κλυμένη ή η Ασία ή η Ημέρα ή η Λιβύη. Αδέρφια του Άτλαντα ήταν ο Προμηθέας, ο Επιμηθέας και ο Μενoitιος, ενώ ως σύζυγοί του αναφέρονται η Αίθρα, που ήταν κόρη του Ωκεανού, ή η Πλειόνη, επίσης Ωκεανίδα, ή ακόμη η Εσπερίδα, η κόρη του Έσπερου, που θεωρούνταν επίσης αδερφός του.

Από τα παιδιά του Άτλαντα, τα περισσότερα ήταν αστέρια του Ουρανού: ο Υάς, οι Υάδες, καθώς και οι εφτά Πλειάδες, τ' αστέρια της Πούλιας. Γιος του ήταν επίσης ο Έσπερος, γνωστός για την ευσέβεια του χαρακτήρα του. Ο Άτλαντας

είχε και δύο κόρες που δεν ήταν αστέρια: την Πασιφάη, που έγινε μητέρα του Άμμωνα, και την Καλυψώ, που αγάπησε τον Οδυσσέα και προσπάθησε να τον κρατήσει για πάντα κοντά της. Στο εξής θα ήταν καταδικασμένος να στηρίζει με τη δύναμή του τον Ουρανό πάνω από τη Γη.

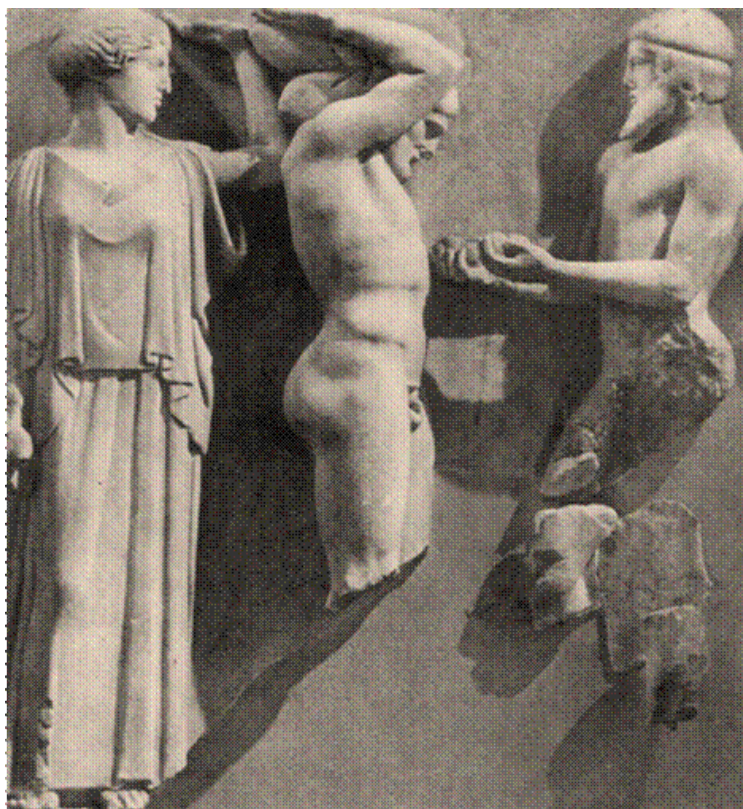
Οι άνθρωποι πίστευαν εκείνη την εποχή πως ο Κόσμος ήταν σαν ένα τεράστιο κτίριο με θεμέλια, κίονες και οροφή. Ο Άτλας θα κρατούσε την κολόνα ή τις κολόνες, όπου πατά ο Ουρανός στη Γη ή τον άξονα του Κόσμου.

Άλλοι πάλι φαντάζονταν πως θα σήκωνε στους ώμους του το θόλο του Ουρανού ή τον Ουρανό και τη Γη μαζί.

ΜΥΘΟΙ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΑΤΛΑΝΤΑ

Κάποτε ο Ηρακλής έρχεται σ' αυτά τα μακρινά μέρη για να πάρει τα μήλα των Εσπερίδων και να πραγματοποιήσει έτσι έναν από τους δώδεκα άθλους του. Συναντά τον Άτλαντα, που πηγαίνει ο ίδιος να φέρει τα μήλα από τον κήπο των Εσπερίδων, αφήνοντας για λίγο το φορτίο του στους ώμους του Ηρακλή. Ο Άτλας όμως σκέφτηκε πονηρά, θέλησε να αρπάξει την ευκαιρία και ν' απαλλαγεί από τα βάσανά του, προτείνοντας στον Ηρακλή να πάει ο ίδιος τα μήλα στον Ευρυσθέα, βασιλιά του Άργους, που τα είχε ζητήσει από τον ήρωα. Εκείνος, ευτυχώς, ήταν προσεκτικός -όπως τον είχε συμβουλέψει ο Προμηθέας- τον οποίο είχε ήδη ελευθερώσει ο Ηρακλής από τα δεσμά του στον Καύκασο. Έτσι κατάλαβε το τέχνασμα του Άτλαντα και προσποιήθηκε πως δέχεται. Ζήτησε τότε από τον Τιτάνα να ξαναπάρει για μια στιγμή το φορτίο, ώστε ο ίδιος να βάλει στον ώμο του, που δήθεν πονούσε από το βάρος, ένα μαξιλαράκι. Ο Άτλας τον πίστεψε, το ξαναφορτώθηκε τάχα για λίγο και ο Ηρακλής μπόρεσε να επωφεληθεί από την αλλαγή πήρε τα μήλα κι έφυγε, αφήνοντας πίσω του τον Άτλαντα, αιώνια καταδικασμένο.

Κάποτε και ο Περσέας έφτασε στα μέρη του Άτλαντα. Αυτός όμως του φέρθηκε εχθρικά και προσπάθησε να εξοντώσει τον Περσέα. Ο Περσέας κρατούσε μαζί του τη φοβερή κεφαλή της Μέδουσας, που απολίθωνε όποιον την κοιτούσε. Μ' αυτόν τον τρόπο εξουδετερώνει

τον Άτλαντα και τον μετατρέπει σε ψηλό βράχο, είναι από τότε ένα πελώριο βουνό που αλλιώς το έλεγαν κολόνα του Ουρανού και που, σύμφωνα με την παράδοση, βρισκόταν στη σημερινή Λιβύη της Αφρικής έξω από τη Μεσόγειο, προς την πλευρά του Ωκεανού, γι' αυτό και ο Ωκεανός ονομάζεται Ατλαντικός.

ΜΥΘΟΙ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

Η ΓΗ ΩΣ ΝΗΣΙ

Οι θεοί δημιούργησαν δύο θεϊκά αδέλφια τον Izanagi και την αδελφή του την Izanami που στάθηκαν πάνω σε μια γέφυρα που έπλεε στον αρχέγονο ωκεανό.

Χρησιμοποιώντας την χρυσοποίκιλτη λόγχη των θεών τάραξαν τα νερά και αναδύθηκε

το πρώτο νησί, το Onogoro. Τα δύο αδέλφια παντρεύτηκαν επάνω στο νησί και έκαναν τέσσερις απογόνους που ήταν παραμορφωμένοι. Οι θεοί το απέδωσαν σε κάποια παράβαση ενός πρωτοκόλλου. Κατά τη διάρκεια της τελετής του γάμου, η Izanami μίλησε πρώτη. Στην τελετή του γάμου τους τα δύο αδέλφια διεκδίκησαν τον σχηματισμό των νησιών της Ιαπωνίας καθώς και τη δημιουργία μερικών ακόμα θεοτήτων. Ωστόσο, στη γέννα του Kagutsuchi Kami, του θεού της φωτιάς, η Izanami πέθανε. Συντετριμμένος ο Izanagi την ακολούθησε στο Yomi, τη χώρα των νεκρών. Η Izanami που είχε φάει την τροφή του Yomi δεν μπορούσε να γυρίσει πίσω. Όταν ο Izanagi είδε ξαφνικά το σώμα της να αποσυντίθεται ένωσε τρόμο και απομακρύνθηκε τρέχοντας. Η Izanami εξοργίστηκε και τον καταδίωξε παρέα με αποκρουστικές γυναίκες. Ο Izanagi πέταξε κατά πάνω τους προσωπικά αντικείμενα, τα οποία μετατράπηκαν σε διαστροφές. Διαφεύγοντας από τη σπηλιά που ήταν η είσοδος του Yomi την έφραξε με έναν ογκόλιθο και έτσι διαχώρισε για πάντα τη ζωή από το θάνατο.

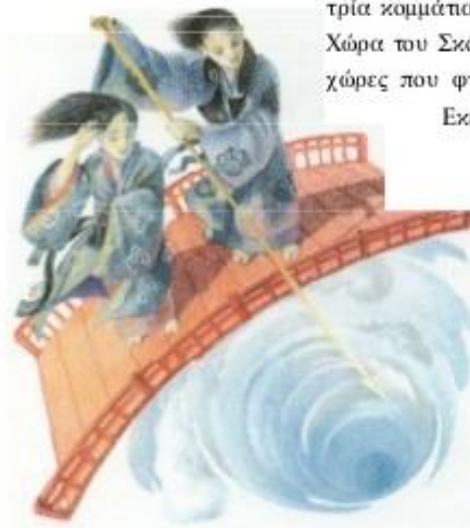
IZANAMI KAI IZANAGKI

ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ

Αιτή η πειωφντη
αμμοσύρπη φράζει όλα το
άνοιγμα του κάλπου
Οικεκάσα στην Ιαπωνία. Το
όνομα της, Αμεινοχασινπέτε,
σημαίνει «Γέφυρα του
Ουρανού» και περιέμπει
στο μύθο της Ιζανάμι και
του Ιζανάγκι.

*Ο Ιζανάγκι αναδειάει π
νιά που ωσανού με ένα
καμάκι, δημιουργώντας
το πρώτο νησί*

ΣΤΙΣ ΑΠΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ο ουρανός και η γη δεν είχαν
αποχωριστεί. Ύστερα, μέσα από τον ωκεανό του χάους,
ξεφύτρωσε ένα καλάμι κι αυτό ήταν ο αιώνιος χωροδεσπότης, ο
Κουνιτοκοτάτσι.

Ύστερα ήρθε η θηλυκή θεότητα, η Ιζανάμι, και η αρσενική, ο
Ιζανάγκι. Στάθηκαν πάνω στην πλωτή γέφυρα του ουρανού και
άρχισαν να αναδεύουν τον ωκεανό με ένα καμάκι στολισμένο με
πετράδια, μέχρι που αυτός έπηξε και δημιουργήθηκε το πρώτο
νησί, το Ονοκόρο. Στο νησί αυτό έχτισαν ένα σπίτι με ένα
κεντρικό πέτρινο στύλο που είναι η ραχοκοκαλιά του κόσμου.

Η Ιζανάμι Βάδισε από τη μια κατεύθυνση γύρω από το στύλο και ο Ιζανάγκι
από την άλλη. Όταν βρέθηκαν πρόσωπο με πρόσωπο, παντρεύτηκαν.

Το πρώτο τους παιδί, που το ονόμασαν Χιρούκο, ήταν πολύ φιλάσθενο κι
έτσι, όταν έγινε τριών χρόνων, το έβαλαν σε ένα καλαμένιο βαρκάκι και το
έστειλαν στη θάλασσα· αυτός έγινε ο Εμπίσου, ο θεός των ψαράδων.

Ύστερα η Ιζανάμι γέννησε τα οχτώ νησιά της Ιαπωνίας. Και τελικά
άρχισε να γεννά τους θεούς που θα διαμόρφωναν και θα κυβερνούσαν τον
κόσμο: τους θεούς της θάλασσας, τους θεούς της στεριάς, τους θεούς της
βροχής. Αλλά όταν γέννησε το θεό της φωτιάς, κάηκε τόσο άσχημα που
πέθανε.

Ο Ιζανάγκι οργίστηκε τόσο πολύ με το θεό της φωτιάς που τον έκοψε σε
τρία κομμάτια. Ύστερα άρχισε να αναζητά την Ιζανάμι. Πρώτα κατέβηκε στη
Χώρα του Σκότους γυρεύοντας την. «Έλα αγαπημένη μου», της φώναζε. «Οι
χώρες που φτιάχνουμε δεν τέλειωσαν ακόμη!»

Εκείνη ήρθε κοντά του και του είπε: «Άργησες πολύ. Έχω κιόλας
δοκιμάσει την τροφή αυτής της χώρας. Θέλω όμως να γυρίσω.
Περίμενε εδώ, κι εγώ θα ζητήσω άδεια από τα πνεύματα
του κάτω κόσμου. Αλλά μη δοκιμάσεις να με κοιτάξεις».

Όμως ο Ιζανάγκι βαρέθηκε να περιμένει, κι έτσι έκοψε
ένα δόντι από το χενάκι που είχε στα μαλλιά του και,
χρησιμοποιώντας το για πυρσό, την ακολούθησε. Όταν τη
βρήκε, είδε πως εκείνη είχε αρχίσει να σαπίζει και το
σώμα της είχε γεμίσει σκουλήκια. Η Ιζανάμι γεννούσε
τους οχτώ θεούς του κεραυνού.

Ο Ιζανάγκι μαζεύτηκε τρομαγμένος. «Ντροπή σου!» του
φώναξε η Ιζανάμι και πρόσταξε τα σιχαμερά πνεύματα του
κάτω κόσμου να τον σφάξουν.

Τα πνεύματα της Χώρας του Σκότους πνέουν τα βλαστάρια

από απηχόμενες των ανεχόμενων στη χώρα των ζωντανών, η Ιξανάμι τον είχε σχεδόν προλάβει. Όμως η Ιξανάγκι την είδε να ζυγώνει κι ευθύς έφραξε το πέρασμα με έναν σγκόλιθο, που ήθελε χίλιους άντρες για να τον μετακινήσουν. Έτσι δημιούργησε ένα μόνιμο φράγμα ανάμεσα στη ζωή και το θάνατο. Καθώς σκεκόταν από την άλλη μεριά του σγκόλιθου, η Ιξανάμι φώναξε: «Κάθε μέρα θα σκοτώνω χίλιους ανθρώπους και θα τους φέρνω σ' αυτή τη χώρα!»

Τα πνεύματα καταδίωξαν τον Ιξανάγκι, αλλά αυτός κατάφερε να ξεφύγει. Πέταξε

ΤΟ ΚΟΤΖΙΚΙ

Η ιστορία του Ιξανάγκικα της Ιξανάμι α:

κατώ το κάλυμμα του κεφαλιού του, κι αυτό μεταμορφώθηκε σε αλήματα και τα πνεύματα κοντοστάθηκαν για να φάνε τα σταφύλια. Μετά πέταξε το χιανάκι του, που μεταμορφώθηκε σε βλαστάρια μπαμπού· και πάλι τα πνεύματα κοντοστάθηκαν για να φάνε. Μέχρι να φτάσει ο Ιξανάγκι στο πέρασμα καίτοι η Ιξανάμι τον είχε σχεδόν προλάβει. Όμως η Ιξανάγκι την είδε να ζυγώνει κι ευθύς έφραξε το πέρασμα με έναν σγκόλιθο, που ήθελε χίλιους άντρες για να τον μετακινήσουν. Έτσι δημιούργησε ένα μόνιμο φράγμα ανάμεσα στη ζωή και το θάνατο. Καθώς σκεκόταν από την άλλη μεριά του σγκόλιθου, η Ιξανάμι φώναξε: «Κάθε μέρα θα σκοτώνω χίλιους ανθρώπους και θα τους φέρνω σ' αυτή τη χώρα!»

Για να βιαστεί από την οργή της Ιξανέμι, ο Ιξανάγκι φράζει το πέρασμα στη Χώρα που Σκότους με ένα τεράστιο λιθάρι

Και ο Ιξανάγκι της απάντησε: «Κάθε μέρα θα φροντίζω να γεννιούνται χίλια πεντακόσια μωρά».

Ύστερα ο Ιξανάγκι άφησε την Ιξανάμι να κυβερνήσει στη Χώρα του Σκότους κι επέστρεψε στη χώρα των ζωντανών.

Ο Ιξανάγκι έφτασε σε ένα δασάκι με πορτοκαλιές, σε μια πεδιάδα γεμάτη τριφύλλια. Εκεί πλύθηκε σε ένα ρυάκι με γάργαρο νερό και, καθώς ξέπλενε τις ακαθαρσίες του κάτω κόσμου από το πρόσωπο του, γεννήθηκαν και άλλοι θεοί. Σκούπισε το αριστερό του μάτι και δημιούργησε την Αματεράσου, τη θεά του ήλιου. Σκούπισε το δεξί του μάτι και δημιούργησε τον Τσούκι-γιόμι, το θεό του φεγγαριού. Σκούπισε τη μύτη του και δημιούργησε τον Σουσανόβο (Σουσανόου), το θεό της καταιγίδας.

Όταν ο Ιξανάγκι πλύθηκε σε ένα ρυάκι και σκούπισε το δεξί του μάτι, γεννήθηκε ο Τσούκι-γιόμι, ο θεός του φεγγαριού

ΜΥΘΟΙ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

ΤΟ ΜΕΣΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Αρχικά όλο το σύμπαν βρισκόταν συμπυκνωμένο μέσα σε ένα αυγό. Όλη η ύλη του σύμπαντος περιστρεφόταν μέσα σε αυτό το αυγό, στο οποίο κοιμόταν και ένας τεράστιος γίγαντας, ο Pangu. Κοιμόταν εκεί μέσα για 18000 χρόνια και κάποια στιγμή όταν ξύπνησε το αυγό έσπασε και ξεχύθηκε όλη η ύλη. Από αυτή την ύλη τα πιο ελαφριά και καθαρά στοιχεία ανέβηκαν ψηλά και σχημάτισαν τους ουρανούς ενώ τα βαριά και ακάθαρτα κατακάθισαν σχηματίζοντας τη γη. Ο Pangu, φοβούμενος μήπως ενωθούν και πάλι η γη με τον ουρανό, κρατούσε τους ουρανούς στο κεφάλι του και τη γη κάτω από τα πόδια του, μεγαλώνοντας έτσι την απόσταση μεταξύ τους. Πέθανε όταν πια σιγουρεύτηκε ότι η απόσταση ήταν αρκετά μεγάλη. Με το θάνατό του

Τα χέρια και τα πόδια του έγιναν οι τέσσερις διευθύνσεις της γης και τα βουνά.

Το αίμα του έγινε ποτάμια και ο ιδρώτας του βροχή και υγρασία.

Η φωνή του έγινε βροντή και η ανάσα του ο άνεμος.

Τα μαλλιά του έγιναν χορτάρι και οι φλέβες του οι δρόμοι και τα μονοπάτια.

Τα δόντια και τα οστά του έγιναν μέταλλα και πέτρες ενώ η σάρκα του έγινε χώμα.

Από το αριστερό του μάτι δημιουργήθηκε ο ήλιος και από το δεξί το φεγγάρι.

Αιώνες αργότερα υπήρχε μια θεά, η Nüwa, που περιπλανιόταν στον κόσμο που δημιούργησε ο Pangu. Ήταν μόνη της και όταν είδε τον εαυτό της να αντανakλάται σε μια λίμνη, αποφάσισε να δημιουργήσει ένα ον που να είναι ίδιο με εκείνη. Έτσι πήρε λάσπη από την άκρη της λίμνης και την έπλασε στο σχήμα του ανθρώπου. Αυτή αμέσως πήρε ζωή με το που ακούμπησε στο έδαφος. Δημιούργησε πολλούς ανθρώπους αλλά επειδή αυτοί πέθαιναν και δεν μπορούσε να δημιουργεί συνέχεια νέους, αποφάσισε να χωρίσει τους ανθρώπους σε άνδρες και γυναίκες. Έτσι οι άνθρωποι αναπαράγονταν μόνοι τους.

Βεβαίως, στις μεταγενέστερες κοσμοθεωρητικές αντιλήψεις των Κινέζων, ο φυσικός κόσμος και ο άνθρωπος αποτελούσαν ένα ενιαίο και αδιάσπαστο αρμονικό σύνολο.

Ο αισθητός κόσμος, σύμφωνα με τον ταοϊσμό, αλλά και όλες οι ενέργειες του Σύμπαντος εμφανίζονται μέσω δυο διαμετρικά αντίθετων δυνάμεων, του yin και του yang.

Τα δυο αυτά στοιχεία -σύμφωνα με την αρχαία φιλοσοφία της Άπω Ανατολής- εκφράζουν τον δυαδισμό του Σύμπαντος: ύλη και πνεύμα, ουρανός και γη, μέρα και νύχτα, φως και σκοτάδι, δημιουργία και

καταστροφή, φωτιά και νερό κ.ά. Η ύπαρξη του δυαδισμού δείχνει ότι η ζωή είναι γεμάτη αντιθέσεις. Όλες αυτές οι αντιθέσεις, χάρη στην συνεχή κίνηση του Σύμπαντος, εναρμονίζονται σε μια τέλεια ισορροπία. το yin είναι παθητικό, υδάτινο, χαρακτηρίζει την θηλυκή ικανότητα της σύλληψης, το σκοτάδι, την γή, το κρύο, και αντιπροσωπεύει την Σελήνη. Θεωρείται ότι αναπτύσσεται το φθινόπωρο και τον χειμώνα.

Στο yin αντιστοιχούν οι άρτιοι αριθμοί και το μαύρο χρώμα.
Ετυμολογικά σημαίνει την όχθη ενός ποταμού που σκιάζεται από
ένα βουνό.

Το yang είναι δραστήριο, πύρινο, χαρακτηρίζει την αρσενική
ικανότητα για τεκνοποιία, το φως, τον ουρανό, την θερμότητα και
αντιπροσωπεύει τον Ήλιο. Θεωρείται ότι αναπτύσσεται την άνοιξη
και το καλοκαίρι. Στο yang αντιστοιχούν οι περιττοί αριθμοί και το
κόκκινο χρώμα.

ΤΟ ΑΒΓΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΝΕΑΡΑ ΒΟΥΝΑ

Οι απότομες ασβεστολιθικές βουνοκορφές αυτού του τοπίου στη νοτιοανατολική Κίνα δημιουργήθηκαν σχετικά πρόσφατα από τη διαβρωτική δύναμη του ανέμου και του νερού. Η εικόνα τους ταιριάζει σε αυτή την ιστορία, που περιγράφει έναν κόσμο όπου οι άνθρωποι είναι ασημένιοι σαν φύλλοι μπροστά στη μεγαλοκίνητη φύση.

ΓΙΝ ΚΑΙ ΓΙΑΝΓΚ

Σύμφωνα με την αρχαία κινεζική φιλοσοφία, όλα τα πράγματα συνδυάζουν τα δύο αντίθετα, το Γιν και το Γιάνγκ. Το Γιν είναι αρνητικό, ψυχρό, σκοτεινό, βαρύ και θηλυκό, ενώ το Γιάνγκ είναι θετικό, ζεστό και αρσενικό. Το σύμβολο του Γιν και Γιάνγκ είναι το διάγραμμα ενός αβγού, χωρισμένου σε κρόκο και ασπράδι, σε σκοτάδι και φως - σε Γιν και Γιάνγκ.

ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ Βασίλευε το χάος και αυτό το χάος είχε το σχήμα αβγού κότας. Μέσα στο αβγό Βρισκόταν το Γιν και το Γιάνγκ, οι δυο αντίθετες ουσίες που αποτελούν το σύμπαν. Το Γιν και το Γιάνγκ είναι το σκοτάδι και το φως, το θηλυκό και το αρσενικό, το κρύο και το ζεστό, το υγρό και το ξηρό.

Κάποια μέρα, τα αντιμαχόμενα στοιχεία μέσα στο αβγό το έσπασαν. Τα Βαρύτερα στοιχεία Βούλιαξαν, σχηματίζοντας τη γη, και τα πιο ελαφριά επέπλευσαν, σχηματίζοντας τον ουρανό. Ανάμεσα στη γη και τον ουρανό ήταν ο Παν-κού, το πρώτο ον. Κάθε μέρα, για δεκαοχτώ χιλιάδες χρόνια, η γη και ο ουρανός απομακρύνονταν λίγο κάθε μέρα και ο Παν-κού μεγάλωνε τόσο ώστε να συμπληρώνει το κενό ανάμεσα τους.

*Ο Παν-κού, το πρώτο ον, ξεπροβάλλει από το αβγό
που μόλις και κραπί χωριστά το Γιν και το
Γιάνγκ, τη γη και τον ουρανό*

Το σώμα του Παν-κού ήταν καλυμμένο με πυκνό τρίχωμα. Στο κεφάλι του είχε δύο κέρατα και δυο χαυλιόδοντες. Όταν ήταν στις καλές του, ο καιρός ήταν αίθριος, αλλά όταν ανησυχούσε ή θύμωνε, έβρεχε ή ξεσπούσε καταιγίδα.

Υπάρχουν δύο διαφορετικές εκδοχές για τον Παν-κού. Μερικοί λένε ότι εξαντλήθηκε καθώς κρατούσε χωριστά τη γη από τον ουρανό όσο διαμορφωνόταν ο κόσμος και πέθανε. Το σώμα του σκορπίστηκε παντού, έτσι που το κεφάλι του έγινε το βουνό της ανατολής, η κοιλιά του το βουνό του κέντρου, το αριστερό του χέρι το βουνό του νότου, το δεξί του χέρι το βουνό του Βορρά και τα πόδια του το βουνό της δύσης. Τα μάτια του έγιναν ο ήλιος και το φεγγάρι, η σάρκα του το χώμα, τα μαλλιά του τα δέντρα και τα φυτά, και τα δάκρυα του τα ποτάμια και οι θάλασσες. Η ανάσα του έγινε ο άνεμος και η φωνή του τα αστραπόβροντα.

Οι φύλλοι του Παν-κού έγιναν οι άνθρωποι.

*Ο Παν-κού πεθαίνει και τα
μάτια του γίνονται ο ήλιος
και το φεγγάρι*

Όμως, άλλοι λένε ότι ο Παν-κού, μαζί με την πρώτη χελώνα, τον πρώτο φοίνικα, τον πρώτο δράκοντα και τον πρώτο μονόκερο, έδωσε σχήμα στο σύμπαν με το σφυρί και το καλέμι του. Αυτός κυβέρνησε τους ανθρώπους στις απαρχές της ιστορίας τους. Κάθε μέρα τους ορμήγνυε από τον ψηλό του θρόνο μέχρι που εκείνοι έμαθαν τα πάντα για τον ήλιο, το φεγγάρι και τα άστρα ψηλά και για τις τέσσερις θάλασσες κάτω. Όταν τον άκουγαν, οι άνθρωποι ξεχνούσαν την κόρυσση τους. Όμως ένα πρωί, αφού ο μεγάλος Παν-κού είχε μεταδώσει όλη του τη σοφία στους ανθρώπους, εξαφανίστηκε, και από τότε κανείς δεν ξανάκουσε γι' αυτόν.

*Οι πρώτοι άνθρωποι, άλλοι
απόγονοι των φύλλων του
Παν-κού, σπίνονται μπροστά
στο θρόνο που - όμως ο Παν-
κού έχει εξαφανιστεί*

ΙΕΡΑ ΖΩΑ

Σε μια από τις διηγήσεις για τον Παν-κού, εκείνος ταξιδεύει στον κόσμο συντροφεύόμενος με πέντε φανταστικά ζώα που είχαν συμβολική σημασία για τους αρχαίους Κινέζους: το δράκοντα, αρχηγό όλων των λεπίδιωτων πλασμάτων τη χελώνα, αρχηγό όλων των πλασμάτων με άστρακα, το φοίνικα, το πιο σημαντικό πτερωτό πλάσμα και το μονόκερο, αρχηγό όλων των τριχωτών ζώων.

Ο ΔΡΑΚΟΝΤΑΣ

Σε αυτή τη σφραγίδα του 14ου αι. απεικονίζεται ένας δράκοντας με πέντε νύχια, σύμβολο του αυτοκράτορα της Κίνας. Ο δράκοντας συμβόλιζε τη σοφία, τη δύναμη, την καλοσύνη και τη ζωογόνα δύναμη του νερού.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Παγκόσμια Μυθολογία [Albert Dupré], εκδόσεις ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ Α.Ε.
- Παγκόσμια Μυθολογία [Philip Wilkinson & Neil Philip] εκδόσεις DK – ΣΚΑΪ ΒΙΒΛΙΟ
- Wikipedia.com: άρθρα Ymir και Auðumbla
- <https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9A%CE%BF%CF%83%CE%BC%CE%BF%CE%BB%CE%BF%CE%B3%CE%AF%CE%B1>
- Μύθοι απ' όλο τον κόσμο [Neil Philip], εκδόσεις ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ
- <http://www.slideshare.net/kostas165/32164885>
- Otherside.gr
- www.theogonia.gr
- Historyreport.gr
- www.slideshare.net
- Atlaswikigr.wikifoundry.com
- www.wikidata.org